

Wijziging Vreemdelingencirculaire 2000

Besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 19 juli 2004, nummer 2004/46, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Staatsblad 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Staatsblad 2000, 497) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Staatscourant 2001, nr. 10);

Besluit:

Artikel 1

De Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Paragraaf B1/1.1.8

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

‘De houder van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf dient zich binnen een termijn van drie dagen na binnenkomst in Nederland in persoon aan te melden bij de korpschef van de gemeente waar hij gaat verblijven (artikel 4.47, eerste lid, Vreemdelingenbesluit). De vreemdeling wordt bij de aanmelding in de gelegenheid gesteld een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning in te dienen. Aan de houder van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf kan, uit het oogpunt van rechtszekerheid, slechts in uitzonderlijke gevallen een verblijfsvergunning worden geweigerd. Hiervan is sprake indien blijkt dat niet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is voldaan. Daartoe worden in ieder geval gerekend situaties waarin de vreemdeling:

- onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot de verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf;
- of degene bij wie verblijf wordt beoogd niet beschikt over voldoende middelen van bestaan (de omstandigheid dat de middelen door enkel tijdsverloop niet meer duurzaam zijn,

wordt met het oog op het vertrouwensbeginsel niet tegengeworpen);

- een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid;
- niet voldoet aan de aan de verblijfsvergunning te verbinden beperking;
- niet voldoet aan in het

Vreemdelingenbesluit facultatief geformuleerde voorwaarden voor de verlening van de verblijfsvergunning; en

- niet bereid is een onderzoek naar of behandeling van tuberculose te ondergaan of daaraan niet meewerkt.

Als uitzonderlijk geval wordt niet aangemerkt de situatie waarin degene bij wie de vreemdeling verblijf beoogt na verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf alleen vanwege een latere aanscherping van het middelenvereiste niet meer voldoet aan dat vereiste dan wel niet langer is vrijgesteld van het middelenvereiste.

Zie B1/2.2.’

B

Paragraaf B2/2.11.1

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

‘Ingevolge artikel 116

Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten.

Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- Vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde

of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);

- Vreemdeling, die bij beschikking van op of na 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2001.

Op verblijfsaanvragen voor gezinshereniging of gezinsvorming, ingediend vóór 1 april 2004 is – mede gelet op artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit – het oude recht van toepassing, voorzover dat gunstiger is dan het huidige recht. Op aanvragen ingediend op of na 1 april 2004 is het huidige recht van toepassing.

Artikel 116 Vreemdelingenwet is van toepassing op alle drie de eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moeten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingenwet 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, goeddeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste als geheel kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Artikel 116 Vreemdelingenwet is van toepassing op alle drie de eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moeten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingenwet 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, goeddeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste als geheel kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, goeddeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste als geheel kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, goeddeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste als geheel kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Zelfstandigen

In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingenwet 1994 stond opgenomen dat middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt indien deze voor de periode van één jaar beschikbaar zijn.

Ten aanzien van de vraag onder welke omstandigheden werd aangenomen dat middelen van bestaan voor de periode van één jaar beschikbaar zouden zijn, bestond een bestendige gedragslijn, waarbij een vergelijking gemaakt werd over de inkomenspositie in de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag. Op deze wijze kon inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de inkomenspositie, een inzicht dat noodzakelijk was voor de bepaling van de mate van duurzaamheid van de inkomsten.

In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingen-circulaire 1994 werd niet vermeld over welke periode voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vorenbedoelde vergelijking werd gemaakt. Met het oog op de eenheid van uitvoering wordt zo veel als mogelijk aansluiting gezocht bij de termijn van anderhalf jaar die in het huidige beleid geldt. Hierbij geldt echter nadrukkelijk dat – waar artikel 3.20 Voorschrift Vreemdelingen geen mogelijkheid biedt om op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht af te wijken – onder vigeur van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 in bijzondere gevallen gebruik kan worden gemaakt van de bevoegdheid om op die grond af te wijken van het beleid, indien de toepassing ervan tot gevolgen leidt die onevenredig zijn met de doelen die met dat beleid gediend worden.

Afwijkingen van het middelenvereiste

Ten aanzien van het middelenvereiste gelden afwijkende regels indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten als vluchteling of houder van een vergunning tot vestiging dan wel een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde;
- vreemdeling, die bij beschikking van op of na 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde duur of een verblijfsvergunning asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2001.

Deze regels hebben betrekking op drie te onderscheiden categorieën hoofdpersonen:

- de hoofdpersoon is 18 tot 23 jaar;
- de hoofdpersoon is 23 jaar of ouder;
- de hoofdpersoon is een langdurig werkloze.

De regels worden hieronder uiteengezet.

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 18 tot 23 jaar is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 18 jaar of ouder, maar jonger dan 23 jaar is en

- een zelfstandig inkomen uit arbeid verwerft van ten minste 32 uur per week, ongeacht de hoogte van dat inkomen; of
- ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand verdient.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als duurzaam beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen.

De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor hoofdpersonen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn. Ten aanzien van deze hoofdpersonen gold voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 een bestendige uitvoeringspraktijk, die inhield dat aan de hand van inkomensbescheiden met betrekking tot de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag, werd beoordeeld of aannemelijk was dat gedurende ten minste 32 uur per week arbeid als zelfstandige wordt verricht. Daartoe worden inkomensbescheiden overgelegd ten aanzien van de anderhalf jaar voorafgaand aan de datum waarop de aanvraag wordt ingediend (zie B1/2.2.3).

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 23 jaar of ouder is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze

op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 23 jaar of ouder is en:

- een zelfstandig inkomen verwerft uit een dienstverband ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand;
- een uitkering krachtens de Werkloosheidswet (conform het 4-uit-5-criterium van artikel 17 Werkloosheidswet) ontvangt ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand. Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als duurzaam beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand, wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen. De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor diegenen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn.

Langdurig werklozen

Voor langdurig werklozen die een uitkering genieten krachtens de Wet werk en bijstand kan gezinshereniging of -vorming toch mogelijk zijn indien kan worden vastgesteld dat een langdurig werkloze, ondanks serieuze inspanningen, geen uitzicht heeft op werk om daarmee zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl hij in het verleden wel langdurig heeft deelgenomen aan het arbeidsproces. Voor langdurig werklozen wordt dit onder andere getoetst aan:

- de duur van het verblijf in Nederland;
- de duur van de werkloosheid (minimaal drie jaar);
- de duur en de aard van de werkzaamheden in het verleden;
- serieuze inspanningen om zelfstandig in het levensonderhoud te voorzien;
- uitzichten op een werkkring;
- leeftijd;
- medische aspecten.’

C

Na paragraaf B2/4.12 Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

‘4.12.1 Middelenvereiste: overgangsrecht

Ingevolge artikel 116 Vreemdelingenwet blijven de inko-

menseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- Vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);
- Vreemdeling, die bij beschikking van op of na 1 april 2001 op grond van de huidige Vreemdelingenwet in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2001.

Op verblijfsaanvragen voor gezinshereniging of gezinsvorming, ingediend vóór 1 april 2004 is – mede gelet op artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit – het oude recht van toepassing, voorzover dat gunstiger is dan het huidige recht. Op aanvragen ingediend op of na 1 april 2004 is het huidige recht van toepassing.

Artikel 116 Vreemdelingenwet is van toepassing op alle drie de eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moeten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingenwet 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, gedeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle

onderdelen van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste als geheel kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Onder vigeur van de Vreemdelingenwet 1994 golden de afwijkende regelingen voor hoofdpersonen jonger dan 23 jaar, voor hoofdpersonen van 23 jaar en ouder en voor langdurig werklozen niet in het kader van het beleid ten aanzien van vreemdelingen die verblijf beoogden bij een niet-huwelijkse partner.

Zelfstandigen

In hoofdstuk A4/4.2.1 Vreemdelingenwet 1994 stond opgenomen dat middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt indien deze voor de periode van één jaar beschikbaar zijn.

Ten aanzien van de vraag onder welke omstandigheden werd aangenomen dat middelen van bestaan voor de periode van één jaar beschikbaar zouden zijn, bestond een bestendige gedragslijn, waarbij een vergelijking gemaakt werd over de inkomenspositie in de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag. Op deze wijze kon inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de inkomenspositie, een inzicht dat noodzakelijk was voor de bepaling van de mate van duurzaamheid van de inkomsten.

In hoofdstuk A4/4.2.1 Vreemdelingenwet 1994 werd niet vermeld over welke periode voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vorenbedoelde vergelijking werd gemaakt. Met het oog op de eenheid van uitvoering wordt zo veel als mogelijk aansluiting gezocht bij de termijn van anderhalf jaar die in het huidige beleid geldt. Hierbij geldt echter nadrukkelijk dat – waar artikel 3.20 Voorschrift Vreemdelingen geen mogelijkheid biedt om op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht af te wijken – onder vigeur van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de huidige Vreemdelingenwet wel gebruik kan worden gemaakt van de bevoegdheid om op die grond af te wijken van het beleid.’

D
Paragraaf B2/5.2
Vreemdelingenwet 2000 komt te luiden:

‘5.2 Middelenvereiste

Nadat de vreemdeling een jaar verblijf bij (huwelijks)partner heeft gehad, dient de verblijfsvergunning te worden verlengd. Daarbij wordt getoetst aan de algemene voorwaarden voor het verlengen van de verblijfsvergunning. Indien aan die voorwaarden wordt voldaan, wordt de verblijfsvergunning verlengd voor de duur van vijf jaren. Ingevolge artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet kan de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning worden afgewezen, indien de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan. Ingevolge artikel 19 Vreemdelingenwet kan de verblijfsvergunning om die reden worden ingetrokken.

E
Paragraaf B2/5.2.1
Vreemdelingenwet 2000 komt te luiden:

‘5.2.1 Gezamenlijk inkomen

Bij de beoordeling van de vraag of duurzaam wordt beschikt over voldoende middelen van bestaan, wordt in het kader van aanvragen tot het verlengen van de geldigheidsduur van verblijfsvergunningen regulier uitgegaan van het gezamenlijk inkomen van de vreemdeling en de hoofdpersoon. Bij de beoordeling van de vraag of voldoende middelen van bestaan worden verworven, mogen de zelfstandig verworven inkomsten bij elkaar worden opgeteld.

F
Paragraaf B2/5.2.2
Vreemdelingenwet 2000 komt te luiden:

‘5.2.2 Belangenafweging en vrijwillige werkloosheid

Als de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning kan worden afgewezen, omdat de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan, wordt bezien of

de gevolgen voor de vreemdeling niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het middelenvereiste te dienen doelen. Omtrent die afweging van belangen worden hieronder algemene regels gesteld.

Voldoende, niet-duurzame middelen

Als de zelfstandig verworven inkomsten voldoende zijn en gedurende het jaar direct voorafgaand aan het tijdstip waarop de aanvraag werd ingediend steeds voldoende zijn geweest, dan wordt de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning niet afgewezen op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet op de enkele grond dat deze inkomsten niet duurzaam zijn. Het economisch welzijn van Nederland kan in dat geval de inmenging in het familie- of gezinsleven, bedoeld in artikel 8 EVRM, niet rechtvaardigen, aangezien de hoofdpersoon nog altijd beschikt over voldoende bestaansmiddelen.

Onvoldoende middelen

Als de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning kan worden afgewezen, omdat de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer beschikt over voldoende zelfstandig verworven middelen van bestaan, wordt bezien of de gevolgen voor de vreemdeling niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het middelenvereiste te dienen doelen. Bij deze belangenafweging worden de volgende factoren betrokken:

- De nationaliteiten van de vreemdeling en de gezinsleden (waaronder tevens wordt begrepen de hoofdpersoon). Hierbij is met name van belang de vraag of (één van de) gezinsleden de Nederlandse nationaliteit heeft;
- Voorzover de hoofdpersoon in het bezit is van een verblijfsvergunning regulier: het doel en de (niet-)tijdelijkheid van deze verblijfsvergunning;
- De duur van het verblijf van de vreemdeling en de gezinsleden in Nederland op grond van een verblijfsvergunning;
- De banden van de vreemdeling en de gezinsleden met het herkomstland;
- De reden waarom niet meer wordt beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- De duur en hoogte van middelen van bestaan die eventueel nog wel beschikbaar zijn;
- De mate waarin de vreemdeling

eventueel een (aanvullend) beroep doet op de algemene middelen en (voorzover van toepassing) de reden waarom een vreemdeling dit beroep doet;

- Eventuele bijzondere omstandigheden ten aanzien van de vreemdeling en de gezinsleden.

Vrijwillige werkloosheid

Het economisch welzijn van Nederland is een van de gronden waarop inmenging in het familie- of gezinsleven, bedoeld in artikel 8 EVRM, kan worden gerechtvaardigd. Bij de belangenafweging die toetsing aan artikel 8 EVRM meebrengt, komt aan het feit dat er sprake is van vrijwillige of verwijtbare werkloosheid en van een beroep op de publieke middelen een zodanig zwaar gewicht toe, dat verblijfsbeëindiging veelal een gerechtvaardigde inmenging zal betekenen. Gelet op het voorgaande wordt behoudens de vrijstellingsgronden van artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit (zie hieronder) de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur in ieder geval afgewezen indien de hoofdpersoon tijdens de geldigheid van de verblijfsvergunning:

- a. vrijwillig of door eigen toedoen werkloos is geworden; en
- b. een beroep doet op de publieke middelen.

Onder deze omstandigheden wordt ook de nog geldige verblijfsvergunning ingetrokken.

Ad a

Het enkele feit dat iemand werkloos is na het einde van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur, is onvoldoende om aan te nemen dat sprake is van vrijwillige werkloosheid. Vrijwillige werkloosheid kan wel worden aangenomen indien er andere feiten en omstandigheden zijn waaruit kan worden afgeleid dat het einde van het dienstverband een niet-onvrijwillig karakter heeft of dat na einde dienstverband de werkloosheid alsnog een niet-onvrijwillig karakter heeft gekregen, hetgeen onder meer kan blijken uit uitsluiting van of strafkorting op de uitkering.

Er kan gesproken worden van vrijwillige werkloosheid indien een werknemer verwijtbaar werkloos is geworden in de zin van artikel 24 van de Werkloosheidswet. Dit is het geval als hij:

- zich zodanig verwijtbaar heeft gedragen dat hij redelijkerwijs heeft moeten begrijpen dat dit gedrag zijn ontslag

tot gevolg zou kunnen hebben (bijvoorbeeld ontslag op staande voet);

- ontslag heeft genomen, zonder dat aan de voortzetting van zijn dienstbetrekking voor hem zodanige bezwaren zijn verbonden dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden geveerd.

Of een werknemer al dan niet verwijtbaar werkloos is geworden, dient naar behoren te worden geconstateerd door het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI), de Gemeentelijke Sociale Dienst of het uitvoeringsorgaan van de sociale verzekeringen. Indien geconstateerd wordt dat de hoofdpersoon niet door eigen toedoen werkloos is, is hij onvrijwillig werkloos.

G

Na paragraaf B2/5.2.2

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

5.2.2.1 Afwijking middelenvereiste

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit bepaalt in welke gevallen de aanvraag tot het verlengen niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan. In die gevallen wordt de verblijfsvergunning ook niet ingetrokken.

Artikel 3.85

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft:

- a. de leeftijd van zevenenvijftigeneenhalf jaar heeft bereikt;
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. als ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, dan wel Nederlander is.

Zie B2/2.11.’

H

Na paragraaf B2/5.2.2.1

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

‘5.2.2.2 Middelenvereiste: overgangsrecht

Ingevolge artikel 116

Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de

Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten.

Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

– Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);

– vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);

– vreemdeling, aan wie bij beschikking van op of na 1 april 2001 op grond van de huidige Vreemdelingenwet in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2001. Op hen blijft tot 1 april 2004 het oude recht van toepassing, voorzover dat gunstiger is dan het huidige recht. Op aanvragen ingediend op of na 1 april 2004, is het huidige recht van toepassing.

Artikel 116 Vreemdelingenwet is van toepassing op alle drie eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moeten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingen-circulaire 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, goeddeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste als geheel kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Vrijstellingen

Het middelenvereiste werd in het kader van verlengingsaanvragen niet tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als echtgeno(o)t(e) of geregistreerd partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/1.5 Vreemdelingen-circulaire 1994). Weliswaar was in de Vreemdelingen-circulaire 1994 niet opgenomen dat het middelenvereiste niet werd tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/3.4 Vreemdelingen-circulaire 1994), maar er bestond een bestendige uitvoeringspraktijk waarbij het middelenvereiste niet werd tegengeworpen aan deze vreemdelingen.

Eerbidigende werking

Behoudens eventuele aanspraken die kunnen worden ontleend aan artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit, geldt dat na 1 april 2004 geen rechten meer kunnen worden ontleend aan de omstandigheid dat de vreemdeling op grond van het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de huidige Vreemdelingenwet toelating is verleend. Dit betekent dat op grond van het middelenvereiste (zoals dat geldt met ingang van 1 april 2004) verlengingsaanvragen kunnen worden afgewezen, ook al is de vreemdeling voor 1 april 2004 toegelaten mede op grond van artikel 116 Vreemdelingenwet.’

I

Paragraaf B2/9.2.1

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

‘9.2.1 Middelenvereiste

Ingevolge artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet kan de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning worden afgewezen, indien de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan. Ingevolge artikel 19 Vreemdelingenwet kan de verblijfsvergunning om die reden worden ingetrokken. Zie B2/5.2. De in B2/5.2.1 neergelegde beleidsregels inzake het gezamenlijk inkomen zijn van overeenkomstige toepassing. Als de hoofdpersoon een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijft heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel I van de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen. Als de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning kan worden afgewezen, omdat de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan, wordt bezien of de gevolgen voor de vreemdeling niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het middelenvereiste te dienen doelen. Omtrent die afweging van belangen zijn in B2/5.2.2 algemene regels gesteld, die ook hier van toepassing zijn.’

J

Paragraaf B2/9.2.2

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

‘9.2.2 Afwijking van het middelenvereiste

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit bepaalt in welke gevallen de aanvraag tot het verlengen niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan. In die gevallen wordt de verblijfsvergunning ook niet ingetrokken.

Artikel 3.85

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsver-

gunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft:

- a. de leeftijd van zevenenvijftigeneenhalf jaar heeft bereikt;
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. als ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, dan wel Nederlander is.

Zie B2/2.11.

Overgangsrecht

Ingevolge artikel 116 Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. Zie B2/5.2.2.2.'

K

Paragraaf B2/11.2.1
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

'11.2.1 Middelenvereiste

Ingevolge artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet kan de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning worden afgewezen, indien de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan. Ingevolge artikel 19 Vreemdelingenwet kan de verblijfsvergunning om die reden worden ingetrokken. Zie B2/5.2. De in B2/5.2.1 neergelegde beleidsregels inzake het gezamenlijk inkomen zijn van overeenkomstige toepassing. Als de aanvraag tot het verlengen van

de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning kan worden afgewezen, omdat de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan, wordt bezien of de gevolgen voor de vreemdeling niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het middelenvereiste te dienen doelen. Omtrent die afweging van belangen zijn in B2/5.2.2 algemene regels gesteld, die ook hier van toepassing zijn.'

L

Paragraaf B2/11.2.2
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

'11.2.2 Afwijking van het middelenvereiste

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit bepaalt in welke gevallen de aanvraag tot het verlengen niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan. In die gevallen wordt de verblijfsvergunning ook niet ingetrokken.

Artikel 3.85

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft:

- a. de leeftijd van zevenenvijftigeneenhalf jaar heeft bereikt;
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. als ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, dan wel Nederlander is.

Zie B2/2.11.

Overgangsrecht

Ingevolge artikel 116

Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. Zie B2/5.2.2.2.'

Artikel II

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst, treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het is geplaatst en werkt terug tot 1 april 2004.

Rijswijk, 19 juli 2004.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
Het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*

Toelichting bij wijziging 2004/46

Algemeen

Ingevolge artikel 116 Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. Deze overgangsregeling is derhalve op 1 april 2004 geëindigd. Met deze wijziging van de Vreemdelingencirculaire worden enkele in de uitvoeringspraktijk levende vragen over de betekenis van het overgangsrecht en de beëindiging van het overgangsrecht beantwoord, en worden handvatten geboden voor de beoordeling van het middelenvereiste in het kader van aanvragen tot het verlengen van de geldigheidsduur van verblijfsvergunningen voor gezinsvereniging en gezinsvorming.

Artikelsgewijs

A

Met deze aanpassing van de Vreemdelingencirculaire wordt verduidelijkt onder welke omstandigheden de verlening van een verblijfsvergunning geweigerd kan worden, ook al is de

betreffende vreemdeling in het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf.

Allereerst is verduidelijkt dat de verblijfsvergunning ondanks het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf wordt geweigerd, als de vreemdeling niet (meer) voldoet aan de in het Vreemdelingenbesluit facultatief geformuleerde voorwaarden voor de verlening van een verblijfsvergunning. In deze gevallen ontbreekt – vanwege de juridische structuur van het Vreemdelingenbesluit – de bevoegdheid om de verblijfsvergunning te verlenen. Deze weigeringsgrond was voorheen begrepen onder de direct daaraan voorafgaande weigeringsgrond, te weten de omstandigheid dat de vreemdeling niet voldoet aan de aan de verblijfsvergunning te verbinden beperking. Teneinde onduidelijkheden te voorkomen, wordt de omstandigheid dat niet wordt voldaan aan de in het Vreemdelingenbesluit facultatief geformuleerde voorwaarden voor de verlening van een verblijfsvergunning thans afzonderlijk als weigeringsgrond benoemd.

Voorts wordt verduidelijkt dat als uitzonderlijk geval niet wordt aangemerkt de situatie waarin degene bij wie de vreemdeling verblijf beoogt na verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf alleen vanwege een latere aanscherping van het middelenvereiste niet meer voldoet aan dat vereiste dan wel niet langer is vrijgesteld van het middelenvereiste. Deze verduidelijking vindt met name plaats met het oog op het einde van de werking van het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet. Voorkomen moet worden dat aan een vreemdeling op grond van het ‘oude’ middelenvereiste een machtiging tot voorlopig verblijf wordt afgegeven, maar dat reeds bij aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier het aangescherpte middelenvereiste wordt tegenovergesteld. Een en ander laat onverlet dat in het kader van een eventuele verlengingsaanvraag wel aan het middelenvereiste moet worden voldaan, tenzij in het beleid uitdrukkelijk een andersluidende regeling is getroffen.

B

In deze paragraaf wordt uiteengezet wat de betekenis is van artikel 116 Vreemdelingenwet voor aanvragen voor gezinshereniging en gezinsvorming met een echtgenoot of geregistreerd partner.

Op verzoek van de uitvoering is tekstueel verduidelijkt wie behoort tot de kring van personen die aanspraken kan ontlenen aan het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet. Voorts is verduidelijkt de betekenis van het toetsmoment voor de toepassing van artikel 116 Vreemdelingenwet. In artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit is opgenomen dat de aanvraag wordt getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag werd ontvangen, tenzij uit de Wet anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is. Weliswaar gaat artikel 116 Vreemdelingenwet boven artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit, zodat betoogd zou kunnen worden dat – ongeacht het tijdstip waarop een aanvraag is ontvangen – de zwaardere inkomenseisen van de Vreemdelingenwet na ommekomst van de drie jaren na inwerkingtreding van die wet kunnen worden toegepast. Met het oog op de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid is evenwel besloten om ook in dit kader toepassing te geven aan artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit. Voorts is de betekenis van artikel 116 Vreemdelingenwet verduidelijkt naar aanleiding van uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 6 maart 2003 (200206536/1 en 200300015/1). In de Memorie van Toelichting (TK, 1998-1999, 26 732, nr. 3, pag. 94) is aangegeven dat artikel 116 Vreemdelingenwet ziet op de instandhouding van een lagere inkomensnorm voor bepaalde categorieën verblijfsaanvragen en op enkele vrijstellingen van het middelenvereiste. In de voornoemde uitspraken is overwogen dat het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet van toepassing is op alle drie de eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moeten voldoen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingenbesluit 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast. Voorts betekenen deze uitspraken dat – in tegenstelling tot de bepalingen van het Vreemdelingenbesluit – op al die onderdelen op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht kan worden afgeweken van het beleid. De bete-

kenis van de uitspraken is in zoverre beperkt, dat ook onder vigeur van het recht dat gold vóór de inwerkingtreding van de huidige Vreemdelingenwet strak de hand werd gehouden aan het middelenvereiste (zie bijvoorbeeld TK 1995-1996, 24 401, nr. 13, pag. 9-10 en TK 1995-1996, 24 401, nr. 20, pag. 20).

Naar aanleiding van voornoemde uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is tevens in de Vreemdelingenbesluit 1994 opgenomen hoe onder vigeur van de ‘oude’ Vreemdelingenwet de bestaansmiddelen werden beoordeeld van hoofdpersoon die arbeid als zelfstandige verrichten. De – ingetrokken – Vreemdelingenbesluit 1994 kan vanzelfsprekend niet met terugwerkende kracht worden aangepast. Op aandringen van de uitvoeringspraktijk is evenwel een voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet bestaande vaste gedragslijn opgenomen ten aanzien van de beoordeling van de bestaansmiddelen van zelfstandigen. Bij die beoordeling werd een vergelijking gemaakt over de inkomenspositie in de periode voorafgaand aan de aanvraag. Op deze wijze kon inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de inkomenspositie, een inzicht dat noodzakelijk was voor de bepaling van de mate van duurzaamheid van de inkomsten. In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingenbesluit 1994 werd niet vermeld over welke periode voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vorenbedoelde vergelijking werd gemaakt. Met het oog op de eenheid van uitvoering wordt zo veel als mogelijk aansluiting gezocht bij de termijn van anderhalf jaar die in het huidige beleid geldt. Zoals bekend is de ratio van het middelenvereiste dat voorkomen moet worden dat iemand ten laste komt van de algemene middelen. Aldus bestaat sinds jaar en dag – ook onder de ‘oude’ Vreemdelingenwet – een nauw verband tussen het middelenvereiste en de regelgeving ten aanzien van de Algemene bijstandswet (thans: Wet werk en bijstand). Het ligt daarom in de rede om – voor wat betreft de berekening van het inkomen van zelfstandig ondernemers – ook voor de oude zaken aansluiting te zoeken bij de Algemene bijstandswet dan wel de Wet werk en bijstand. Hierbij geldt echter nadrukkelijk dat – waar artikel 3.20 Voorschrift Vreemdelingen geen mogelijkheid biedt om op grond

van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht af te wijken – onder vigeur van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de huidige Vreemdelingenwet wel gebruik kon worden gemaakt van de bevoegdheid om op die grond af te wijken van het beleid. Dat het hier gaat om een reeds bestaande gedragsregel (en niet om een aanpassing van het beleid), kan overigens worden onderbouwd met jurisprudentie van de oude Vreemdelingenwet.

Ook is op verzoek van de uitvoering verduidelijkt, hoe onder vigeur van de Vreemdelingenwet 1994 verblijfsaanvragen werden beoordeeld waarbij de hoofdpersoon arbeid verricht als zelfstandige en 18 tot 23 jaar oud is. Deze vaste gedragslijn is van belang voor de toepassing van artikel 116 Vreemdelingenwet.

C

De bij B genoemde verduidelijkingen van het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet zijn ook verwerkt in de paragraaf van B2 die betrekking heeft op gezinshereniging en gezinsvorming met een niet-huwelijkse en niet-geregistreerde partner.

D-G

Mede vanwege de overdracht van toelatingstaken van de Vreemdelingendiensten aan de IND, is het wenselijk gebleken in de Vreemdelingenwet op te nemen een drietal verduidelijkingen terzake van de betekenis van het middelenvereiste voor aanvragen tot het verlengen van de geldigheidsduur van verblijfsvergunningen regulier onder een beperking verband houdend met gezinshereniging en -vorming. De wenselijkheid van deze verduidelijkingen wordt versterkt door het einde van het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet, waardoor de uitvoeringspraktijk te maken zal krijgen met personen die op grond van het oude, lichtere middelenvereiste zijn toegelaten en thans (nog) niet voldoen aan de zwaardere middelenvereiste. Ten eerste is verduidelijkt dat indien een vreemdeling, dan wel de hoofdpersoon, dan wel deze twee gezamenlijk, beschikken over voldoende, zelfstandig verworven middelen van bestaan, niet wordt tegengeworpen dat deze middelen niet duurzaam zijn indien de inkomsten gedurende het jaar direct voorafgaand aan het tijdstip waarop

de aanvraag werd ingediend steeds voldoende zijn geweest. In dat geval kan de inmenging in het familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM, die het gevolg zou zijn van de intrekking of niet-verlenging van de verblijfsvergunning, niet gerechtvaardigd worden met het oog op het economisch welzijn van Nederland. Met het model 13f van het Voorschrift Vreemdelingen wordt van de hoofdpersoon of vreemdeling die geen arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur heeft, reeds gevergd dat hij bescheiden met betrekking tot het arbeidsverleden overlegt. Derhalve betekent deze beleidsregel geen administratieve lastenverzwaring voor de overheid of de burger. Ten tweede is verduidelijkt welke factoren worden betrokken bij de belangenafweging die gemaakt moet worden als – nadat is geconstateerd dat niet langer aan het middelenvereiste wordt voldaan – moet worden bezien of verblijfsbeëindiging gerechtvaardigd is. Deze factoren zijn onder andere ontleend aan de jurisprudentie van het EHRM ten aanzien van artikel 8 EVRM, waarin het recht op respect voor familie- en gezinsleven is neergelegd. Ten derde is verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip ‘vrijwillige werkloosheid’. Voorheen werd volstaan met een verwijzing naar B10/3.5.2 Vreemdelingenwet. De aldaar opgenomen beleidsregel is nu in de tekst van B2 geïncorporeerd. Hiermee is geen beleidswijziging beoogd.

H

Met het oog op de voornoemde uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 6 maart 2003 wordt de Vreemdelingenwet op zodanige wijze aangepast dat ook in de paragraaf van B2 die betrekking heeft op de verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor gezinshereniging of vorming met (huwelijks- of geregistreerde) partners en de intrekking van die vergunning, aandacht wordt besteed aan het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet. De bij B genoemde verduidelijkingen van het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet zijn hierin – voor zover relevant – verwerkt. Voorts is in het beleid uitdrukkelijk bepaald dat (behoudens eventuele aan-

spraken die kunnen worden ontleend aan artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit) na 1 april 2004 geen rechten meer kunnen worden ontleend aan de omstandigheid dat de vreemdeling op grond van het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet toelating is verleend. De vreemdeling dan wel de hoofdpersoon heeft zich gedurende een periode van drie jaar na inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet kunnen instellen op de omstandigheid dat de oude inkomenseis zou worden vervangen door het thans geldende recht. Zoals ook nadrukkelijk in de Memorie van Toelichting van de Vreemdelingenwet (TK 1998-1999, 26 732, nr. 3, pag. 94) is neergelegd, is niet wenselijk dat in het kader van het middelenvereiste bij verlengingsaanvragen tot in lengte van jaren twee regimes naast elkaar gelden. Dat de vreemdeling ooit is toegelaten op grond van een lichter middelenvereiste, maakt dat niet anders.

I-J

De bij D-G weergegeven aanpassingen van het beleid zijn ook verwerkt in de paragrafen van B2 die betrekking hebben op de verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor verruimde gezinshereniging, en op de intrekking van die vergunning. Daarbij is verduidelijkt dat bij de beoordeling van aanvragen om verlenging van de verblijfsvergunning regulier van minderjarige vreemdelingen wordt gerekend met het gezinsinkomen, dus niet alleen het inkomen van de hoofdpersoon maar ook het inkomen van de (geregistreerde of huwelijks-) partner van de hoofdpersoon.

K-L

De bij D-G weergegeven aanpassingen van het beleid zijn ook verwerkt in de paragrafen van B2 die betrekking hebben op de verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning verleend op grond van het beleid ten aanzien van vreemdelingen van 65 jaar en ouder, en op de intrekking van die vergunning.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
Het hoof van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*